

עת"א 34994/06/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד וועדת השחרורים, מועין שלא לפה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34994-06-15

היועץ המשפטי לממשלה נ' וועדת השחרורים ואח'

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופטת דבורה עטר

היועץ המשפטי לממשלה

העותר

נגד

1. וועדת השחרורים

המשיבים

2. מועין שלא לפה

פסק דין

1. המשיב מרצה 9.5 שנות מאסר בגין הריגת המנוח בדקירת סכין על רקע ויכוח בדבר זכות בעלות בפלאפון ובגין שיבוש מהלכי משפט בנסיבות המתוארות בגזה"ד בתפ"ח 1007/09 (בימ"ש מחוזי ת"א) שצורף כנספח ב' לעתירה.

2. ביום 10/6/15 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") לשחרר את המשיב על תנאי בתנאי תכנית רש"א, בתנאים הקבועים בסעיף 13 לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א 2001, בתנאי מעצר בית לילי ובתנאים נוספים שמנויים בסיפא החלטתה.

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

החלטת הוועדה נושא העתירה

1. שלטונות שב"ס טעו כאשר בקליטת המשיב הוא לא הופנה ללימודי קרוא וכתוב, דבר שמנע ממנו להתקדם משמעותית בקבוצות בהן נחוצה ידיעת קרוא וכתוב.

2. השיחות שערכו למשיב עם העו"ס שינו את תודעתו ביחס לצורך להגביל ולהימנע משימוש באלימות.

3. בדוחות הסוציאליים, בחו"ד של עיריית בת ים ובמזכר שנערך ע"י יועצת מחוזית של רש"א יש התרשמות חיובית מהמשיב וצוין בהם שהוא זקוק להתערבות טיפולית כדי לשנות את אורח חייו ודפוסיו הבעייתיים שגרמו להתנהגות האימפולסיבית והעבריינית. המשיב לא מעוניין לחזור למקום מגוריו בגלל הקושי להתמודד עם סביבתו האלימה וחסרת הגבולות.
4. המשיב יצא ל - 14 חופשות עד שאחיו נרצח באמצע שנת 2014.
- המדעים החסויים לא מלמדים על אפשרות שהמשיב יתחבר לחברה עבריינית ויסכן את הציבור והסולחה בין המשפחות שנערכה לאחר רצח אחיו מפיגה את החשש מפגיעה במשיב עם שחרורו המוקדם ואת החשש להתלקחות של אירועים אלימים בין המשפחות.
5. יש בתכניות רש"א ועיריית בת ים כדי לתת מענה הולם לצרכי השיקום של המשיב, הטיפול בו עם צאתו מהכלא והליווי שלו עד תום תקופת הרישיון. עם זאת, הפניית המשיב למקום העבודה בעייתית ולא נותנת מענה הולם לאופי התעסוקה שראוי למשיב.
6. על ההחלטה לשחרר את המשיב השפיעה העובדה שהוא יגור אצל ידידת משפחתו, שמתכוונת לקחת אחריות עליו וללוותו בהליכים הטיפולים והשיקומיים בהיותו אסיר ברישיון.

נימוקי העתירה

1. הוועדה לא נתנה משקל להתנהגותו הנסתרת של המשיב כפי שמתוארת במידעי המשטרה ושב"ס, שמצביעים על מסוכנותו לציבור, ולכך שחופשותיו הופסקו ולא ניתן לתת בו אמון אפילו לטווח קצר של חופשה, למרות קיומו של הסכם הסולחה.
2. הוועדה שגתה כשנתנה נופך טיפולי ל - 12 השיחות המעקביות הפרטניות שקיים העותר עם העו"ס פעם בשבוע במשך 3 חודשים, שהחלו מיד לאחר תחילת תקופת השליש.
3. שחרורו של המשיב, שמצוי בסכסוך דמים, ייצור סיכון שהוא מעל ומעבר לסיכון סביר לשלום הציבור.
4. אין לקבל את הטענה שרמת מסוכנותו של המשיב לא תשתנה גם אם ישוחרר בתום מאסרו המלא.
5. המשיב לא עמד בנטל שדרוש להוכיח שאינו מסוכן שכן הוא ביצע את עבירת ההריגה חודש לאחר שנגזר דינו בגין עבירת סמים.

תגובת ב"כ המשיב

1. הוועדה שקלה את מלוא הנתונים הרלוונטיים ולמדה מהשיחות שניהל המשיב עם העו"ס על ההתקדמות המשמעותית שלו.
2. המשיב ביצע את העבירה כשהיה בן 18, על סף הקטינות, ובכל תקופת מאסרו לא היה דבר שחשף את התנהגותו כבעייתית.
3. יש לבדוק אם המדעים שמונעים את יציאת המשיב לחופשות מוצלבים, אם הם מעלים חשש למסוכנות מצדו ואם לא ניתן להפיג את החשש.

ראש תחום טו"ש כתבה שהעובדה שהמשיב לא יוצא לחופשות לא צריכה למנוע את שחרורו המוקדם.

4. המשיב לא שולב בקבוצת שליטה בכעסים בגלל שאינו יודע קרוא וכתוב ותכני הטיפול הועברו לו בשיחות עם העו"ס, שהחלו עוד בהיותו בכלא רימונים.
5. המשיב נמצא באגף נקי מסמים, הוא לא מוגבל בשום מגבלה במהלך מאסרו ומשמש כאסיר תומך. המיידעים החלו להגיע רק לקראת שחרורו המוקדם.

דין והכרעה

1. אף אנו, כמו הוועדה שהחלטתה היא נושא העתירה, איננו מתעלמים מחו"ד העו"ס וממזכרי נציגת רש"א ורכזת שיקום האסיר בעיריית בת ים, שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו, לפיהם המשיב מתחרט על מעשיו, מבין את מצב הסיכון שלו ומתאמץ כדי להימנע ממצבי אלימות בעתיד.
לדברי הגורמים הנ"ל המשיב הוא בעל מוטיבציה רבה לשינוי ועיבוד דפוסיו, מבין כי הוא זקוק לטיפול ותכנית פיקוח תחייב אותו במפגשים טיפוליים שבועיים ובהסתכלות פנימית.
2. איננו זוקפים לחובתו של המשיב את העובדה שלא השתתף בקבוצת שליטה בכעסים שכן הדבר נמנע ממנו בשל כך שאינו יודע קרוא וכתוב ויש בשיחותיו הטיפוליות עם העו"ס כדי להוות, לדעת גורמי הטיפול, תחליף לטיפול כזה.
3. הוועדה אמנם לא התעלמה ממידעי שב"ס ומשטרה ומחו"ד משטרת ישראל שהוצגו בפניה ובפנינו, אך לא נתנה להם את המשקל הראוי בהערכתה ששחרורו על תנאי של העותר לא יסכן אותו ואחרים.
אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מהסכם הסולחה שנערך בין משפחת המשיב למשפחה היריבה. עם זאת, עפ"י חוות דעת המשטרה, שנתמכת במדעים שגרמו להפסקת חופשותיו של המשיב כאשר נרצח אחיו לפני למעלה משנה ומאז לא חודשו חרף הסכם הסולחה (ראה חווה"ד 150, ידיעות 204, 345), שחרורו המוקדם של המשיב עלול לסכן אותו ואחרים.
4. למדעים שמעלים חשש לשלום המשיב ולמסוכנות שלו כלפי אחרים מצטרפים מדעים מהזמן האחרון יחסית שמעוררים חשש להמשך פעילות פלילית של המשיב אם ישוחרר על תנאי (ראה מדעים 924 ו - 983).
5. לאור האמור במדעים ובחוות דעת משטרת ישראל, שחרורו על תנאי של המשיב, ולו בתנאי התכנית הטיפולית של רש"א ועיריית בת ים, בטרם הוחזר לחופשות ובבחינה התנהגותו והתנהגות אחרים כלפיו במהלך חופשה, עלול לסכן את המשיב ואחרים.
6. לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת הוועדה מיום 10/6/15.

ניתן והודע היום כ"ז תמוז תשע"ה, 14.7.2015, במעמד ב"כ הצדדים.

דבורה עטר, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד